

Ποιό είναι το έργο που έκανε ο Χριστός με την Ανάληψή Του;

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών)

Ο σαρκωμένος Λόγος του Θεού, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, σαράντα ημέρες μετά την Ανάστασή του αναλήφθηκε στους ουρανούς. Επέστρεψε στο Θεό Πατέρα του. Κατέβηκε από τον ουρανό και ανέβηκε πάλι στον ουρανό!

Σε πολλές περιπτώσεις είχε μιλήσει ο Κύριος στους μα-θητές του για την εκ των

ουρανών κατάβασή του και για την εις ουρανούς ανάβασή του. Κατέβηκε από τον ουρανό για να επιτελέσει το θέλημα του Πατρός για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους από την αμαρτία και το θάνατο. Και αφού τελείωσε το έργο αυτό στη γη, το ολοκλήρωσε στον ουρανό με την Ανάληψή του, ενωμένος πάντοτε - αχωρίστως, αδιαιρέτως, αναλλοιώτως και ατρέπτως- με την ανθρώπινη φύση.

Ποιό είναι όμως το έργο που έκανε ο Χριστός με την Ανάληψή του στους ουρανούς; Είναι·

α) Η εκ δεξιών του Θεού καθέδρα με την ανθρώπινη φύση. Ο αναστημένος και στους ουρανούς αναληφθείς Κύριος κάθισε εκ δεξιών του Πατρός ενωμένος με την ανθρώπινη φύση. Την ανέστησε και τη θέωσε κατά χάρη και κατά την ευδοκία του Πατρός.

β) Η συμμετοχή της ανθρώπινης φύσης στην κατά χάρη θέωση την κατέστησε προσκυνητή «υπό πάσης κτίσεως» όχι δι' εαυτήν αλλά διά την ένωσή της με τη θεία φύση του Χριστού. Δοξαζομένου του Χριστού, δοξάζεται και η ανθρώπινη φύση.

γ) Η πραγματοποίηση της υπόσχεσης που είχε δώσει στους μαθητές του ο Χριστός, ότι θα είναι πάντοτε μα-ζί τους. Αφού τους διαβεβαίωσε κάποια στιγμή, όταν ήταν μαζί τους στη γη, ότι στην οικία του Πατρός του είναι πολλές μονές, πολύς τόπος και χώρος για όλους τους δικαίους και τους εκλεκτούς του Θεού, τους είπε ότι όταν επιστρέφω στον Πατέρα μου, με την Ανάληψή μου, θα σας ετοιμάσω το δικό σας τόπο της μακαρίας ζωής σας στη βασιλεία του Θεού. Πρόσθεσε δε, μάλλον επανέλαβε, ότι και μετά την ετοιμασία του τόπου αυτού «πάλιν έρχομαι και παραλήψομαι υμάς προς εμαυτόν».

Τί εννοούσε άραγε ο Κύριος με το δεύτερο αυτό προς τους μαθητές του ερχομό και ιδιαίτερα με τη φράση· «παραλήψομαι υμάς προς εμαυτόν»; Μάλλον, ότι κατά τη στιγμή του θανάτου του κάθε πιστού, ο οποίος αγωνίσθηκε θεοφιλώς για το «βραβείον της άνω κλήσεως», θα έρχεται Εκείνος να τον πάρει και να τον οδηγήσει στον ουράνιο τόπο της βασιλείας του Θεού, τον οποίο ο ίδιος προετοίμασε!

(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών, Σώμα και Αίμα Χριστού, Αθήνα 2010, σ. 124-126)